

T. C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-166 / 6349

Ankara

14/12/2000

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 8/12/2000 tarihinde kararlaştırılan "Şeker Kanunu Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülent ECEVİT

Bülent ECEVİT
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	Plan ve Bütçe, Ticaret, Orman ve Köy İşleri, Adalet
Emis Kom.	Sanayi, Ticaret, Enerji, Tehnik, Köy İşleri ve Teknoloji
Tarih	20/12.2000 - 1/798
M. V. A.	K.D. Bşk. A. P. H. B. ve
M. V. A.	<i>[Signature]</i>

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde şeker üretimi ve pazarlaması; bir iktisadi devlet teşekkülü olan Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. (Türkşeker) ile Türkşekerin bağlı ortaklığı durumundaki Adapazarı Şeker Fabrikası A.Ş. ve Kütahya Şeker Fabrikası A.Ş. ile kooperatiflere ait Konya, Kayseri ve Amasya Şeker Fabrikaları tarafından gerçekleştirilmektedir. Bu faaliyetlerinde tüm fabrikalar 6747 sayılı Şeker Kanununa, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. ile bağlı ortaklıkları ise 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile şirket ana statüsü hükümlerine tabidir.

Türkiye’de şeker rejimini düzenleyen 22/6/1956 tarihli ve 6747 sayılı Şeker Kanununun birçok maddesinin, zaman içinde özellikle iktisadi devlet teşekkülleri ve kamu iktisadi kuruluşlarının yeniden yapılanmalarına ilişkin kanuni düzenlemeler, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun yürürlüğe girmesi ve şeker istihlak vergisinin katma değer vergisine dönüşmesi ile uygulama olanağı kalmamıştır.

Halen sektörde pazar payları % 20’nin üzerinde bulunan Konya, Kayseri ve Amasya Şeker Fabrikalarının özel fabrikalar olarak 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümleri yanında, 6747 sayılı Şeker Kanununa tabi olmaları, bu fabrikalar için müdahaleci ve kısıtlayıcı bir durum arz etmektedir. Bir çok teşebbüs gibi Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’nin de özelleştirilmesinin gündemde olduğu bu günlerde şeker üretimi pazar ve fiyat mekanizmalarının sektör bazında yeniden değerlendirilmesi, böylece hukuki anlamda yeni bir sektörel alt yapı oluşturulması gereği ortaya çıkmıştır.

Şeker Kanunu, VII nci Beş Yıllık Kalkınma Planının tarımsal politikalar ile ilgili yapısal değişim projesi kapsamında, güncelleştirilmesi öngörülen kanuni düzenlemeler arasında yer almıştır.

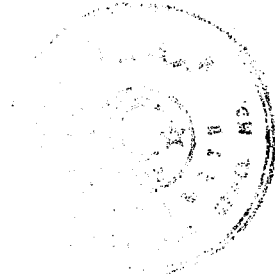
Avrupa Birliği Helsinki Zirvesi sonrasında kazanılan aday ülke statüsü yanı sıra, Dünya Ticaret Örgütü çerçevesindeki taahhüt ve gelişmeler de şeker rejiminin yeniden düzenlenmesini gerekli kılmıştır.

Bu bakımdan, tasarı ile ;

- Şeker üretiminde istikrarın sağlanması ve korunması,
- Sektörün iç piyasada rekabet kurallarına göre yönlendirilmesi,
- Avrupa Birliği düzenlemeleri yanı sıra, Dünya Ticaret Örgütü ve diğer uluslararası taahhütlere uyum sağlanması,
- Özelleştirmeye olanak sağlayacak hukuki alt yapının hazırlanması, ilke olarak benimsenmiştir.

Şeker sektörünün, yarattığı yüksek katma değer yanında tarım ve endüstri kesiminde sağladığı yüksek istihdam düzeyi nedeniyle pancar şekeri üreticisi gelişmiş ülkelerde bile düzenleme altına alınmıştır. Bu düzenlemeler pancar üreticileri ve işleyicilerinin menfaatlerini buluşturan düzenlemeler olup, sektörü yapısal anlamda düzenleyici bir nitelik arz etmektedir.

Ülkemizdeki şeker fabrikalarında halen otuz bin civarında işçi istihdam edilmekte ve binlerce çiftçi ailesi geçimini pancar tarımı ile sağlamaktadır. Bu nedenledir ki halen mevcut ve ileride kurulacak şeker fabrikalarının tam kapasite ile üretim yapmaları ve rasyonel çalışmaları, sadece ekonomik yönden değil sosyal yönden de geçimlerini pancar tarımına bağlamış üreticiler için de büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, yapılan düzenleme ile şeker fabrikalarının iç pazar paylarının kotalara bağlanması yoluna gidilmiş, sektör, iç piyasada rekabete açık hale getirilmiş, Devletin ilgisi ise sektörün özelliklerinin gerektirdiği asgari düzeyde tutulmuş, pancarda ve şekerde tek fiyat uygulaması terkedilmiş, şeker fabrikası kurulmasına yönelik 6747 sayılı Şeker Kanununda yer alan kısıtlamalar kaldırılmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile, bu Kanunun, yurt içi şeker talebinin yurt içi üretimle karşılanmasına yönelik olarak Türkiye'deki şeker rejimini, şeker üretimindeki usul ve esaslar ile fiyatlandırma, pazarlama şart ve yöntemlerini belirleme amacıyla düzenlendiği belirtilmiştir.

Madde 2- Madde ile, bu Kanunda geçen bazı ifadeler tanımlanmıştır.

Madde 3- Madde ile, gerçekçi ve makul bir fiyatla tüketiciye iç pazarda şeker sağlanarak hammadde yetiştiricilerine ve şeker üreticilerine haklı kazanç temin edilmesi, üretimin garanti altına alınarak istikrarın korunması ve Avrupa Birliği şeker rejimine uyum sağlanması amacıyla şeker üretimi ve pazarında kota sistemi uygun görülmüş, bu amaçla kota kavramına yer verilmiştir. Ayrıca kotaların belirlenmesine ve teminine ilişkin esaslar düzenlenmiştir.

Kotaların beşer yıllık periyotlar halinde belirlenmesi suretiyle şeker üretiminin orta vadede planlanması, böylece piyasaya istikrarlı şeker arzının temini öngörülmüştür. Kotaların hesaplanmasında; elverişsiz iklim koşulları nedeniyle yeterli hammadde temin edilememesi ya da kapasite kaybına neden olan diğer etkilerden kaynaklanan sapmaların asgariye indirilmesi amacıyla fabrikalara gerçek performanslarına uygun kota tahsisinin sağlanması amacıyla üç yıllık ortalama değerlerin esas alınması öngörülmüştür.

Yeni fabrika kurulması ve/veya mevcut fabrikaların kapasitelerini artırabilmeleri için kota temin edilmesi zorunluluğu, sektörün sağlıklı ve talep projeksiyonları paralelinde büyümesinin sağlanmasına, atıl kapasite yaratılmasının önlenmesine yöneliktir.

Madde 4- Madde ile, istikrarlı bir arz sağlamak üzere kota taahhütlerinin yerine getirilmesini teminen kota iptalleri ile karşılaşılabilecek olağan dışı durumlarda üretimin aksamaması için kota aktarımına imkan veren hükümler düzenlenmiştir.

Şirket ve ülke bazında üretim kaybının önlenmesi, piyasaya düzenli şeker arzı, şeker fiyatlarının istikrarı ve sektörün disiplini açısından şirketlerin, kendilerine tahsis edilen kota miktarlarından iki yıl üst üste % 90'ın altında arz sağlamaları durumunda geçici bir süre için kota iptali öngörülmüştür.

Ülke genelinde doğal şartlardan kaynaklanabilecek arz daralması durumunda B kotasından A kotasına, güvenlik stoku artırılması ihtiyacı karşısında ise A kotasından B kotasına transfer yapılması olanağı sağlanmaktadır.

Şirketlerin fabrikaları arasında kota aktarımına imkan verilmesi, fabrikalarda ortaya çıkabilecek arızı durumlarda kotanın şirketin diğer fabrikalarına devredilmesine, böylece şirket bazında arzın istikrarına yöneliktir.

Stok oluşumunu önlemek amacıyla, A kotasının pazarlanamayan kısmının bir sonraki yılın A kotasına aktarılması ve bir sonraki yılın A kotasının aktarılan miktar kadar düşürülmesi öngörülmüştür.

Bunun yanında, elde olmayan nedenlerle şirketlerin A kotası şekerini pazarlayamamaları durumunda, aynı pazarlama yılında talep etmeleri halinde, pazarlanamayan kısmın ihracına olanak sağlanmıştır.

Madde 5- Madde ile, ana ham madde olan şeker pancarının fiyatını belirlemede üretici ile mutabık kalınmak suretiyle fiyatın arz ve talebe göre oluşturulması, pancar dışı hammaddede ise halen işlemekte olan sistemin devamı öngörülmüştür. 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile ilke olarak kabul edilen serbesti sistemi, şeker satış fiyatlarının belirlenmesinde de benimsenmiş, şeker satış fiyatları şirketlerin inisiyatiflerine bırakılmıştır. Gelecekte sektör kompozisyonunda beklenen gelişmeler çerçevesinde bu sistemin rekabeti artırıcı fonksiyonu göz önüne alınmıştır.

Madde 6- Madde ile, dünya borsa fiyatları, iç fiyatlar, arz talep dengesi, spekülasyon etkileri ve diğer ilgili hususların Kurul tarafından değerlendirilerek, Dış Ticaret Müsteşarlığına görüş bildirilmesi suretiyle şeker ticaretine ilişkin düzenlemelere sektörün düzenleyici organı durumundaki Kurumun da katkı sağlaması öngörülmüştür.

Şirketlere ayrılan kotalar dahilinde pazar garantisinin de verilebilmesi için, ihraç kaydıyla dahilde işleme rejimi ve benzeri uygulamalar çerçevesinde ithal edilen şekerin, amacına uygun olarak kullanılmasına ve iç piyasada sirkülasyona girerek şirketlerin pazar payını daraltması önlenmeye çalışılmıştır.

Madde 7- Madde ile, Kanunda gösterilen yetkiler çerçevesinde düzenlemeler yapmak, uygulamak ve denetimde bulunmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Şeker Kurumu oluşturulması öngörülmüş ve Kurumun teşkilat yapısı belirlenmiştir.

Madde 8- Madde ile, şeker sektörünün, ilgili kuruluş temsilcilerinden oluşan, katılımcı bir organ tarafından yönetilmesi amacıyla, Kurumun bir organı olarak Şeker Kurulu oluşturulmuştur. Kurul başkanının aynı zamanda Kurumun da başkanı olması, Kurumu idare ve yargı mercilerinde ve üçüncü kişilere karşı temsil etmesi ve gerekli gördüğünde bu temsil yetkisini devredebilmesi öngörülmüştür. Kurul başkan ve üyelerine, her yıl Yüksek Planlama Kurulunca kamu iktisadi teşebbüsleri yönetim kurulu başkan ve üyeleri için belirlenen ücretin ödenmesi hükme bağlanmıştır. Kurulda memurların da üye olarak görev alabilmesine olanak sağlamak üzere, Kurul üyeliği görevi 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamede düzenlenen başka iş ve hizmet yasağının kapsamı dışında tutulmuştur.

Ayrıca madde ile, Kurul üyeliğine seçilme şartları, Kurul üyelerinin görev süresi, Kurul üyeliklerinin sona ermesi durumunda izlenecek yol belirlenmiş ve Kurulun toplantı ve karar alma yeter sayısı ile oy kullanma ve toplantı kararlarının duyurulmasına ilişkin hususlar düzenlenmiştir.

Madde 9- Madde ile, Kurulun, şeker rejiminin üç ana unsuru olan; üretim, fiyat ve pazarlama genel esasları çerçevesinde görev ve yetkileri, alacağı kararlar ve yapacağı uygulamaların çerçevesi belirlenmiştir.

Şeker Kurulu üyelerinin görevlerini yaptıkları sırada işledikleri suçlarda Devlet memurları gibi cezalandırılmaları ve öğrendikleri gizli bilgileri açıklamaları halinde Kurul üyeliklerinin sona ermesi öngörülmüştür.

Kurulun görev ve yetkileri çerçevesinde elde edeceği gelirlerin toplanma yeri belirlenmiş, Kurula harcama yetkisi verilmiş ve Kurumun ne şekilde denetleneceği belirtilmiştir.

Madde 10- Madde ile, Kurumun teşkilat yapısı içinde Sekreteryaya oluşturulması öngörülmüş, Sekreteryaya personelinin istihdamı, kadroların düzenlenmesi, iptali ve ihdası hususları düzenlenmiştir.

Madde 11- Madde ile, şeker arzının Kanuna uygun olarak işlenmesini teminen, şeker üreten gerçek ve tüzel kişilerin, pazarlama yılı içinde B kotası şekerini bulundurma zorunluluğunu ihlal etmelerini ve C şekerini iç piyasada satma, kullanma veya devretmelerini önlemek için idari para cezaları öngörülmüş, idari para cezalarının tebliğ ve tahsili ile cezalara itiraz şartları düzenlenmiştir.

Madde 12- Madde ile, yönetmelikle düzenlenecek hususlar belirtilmiştir.

Madde 13- Madde ile, 22/6/1956 tarihli ve 6747 sayılı Şeker Kanunu ile 10/9/1960 tarihli ve 79 sayılı Milli Korunma Suçlarının Affına, Milli Korunma Teşkilat, Sermaye ve Fon Hesaplarının Tasfiyesine ve Bazı Hükümler İhdasına Dair Kanunun 8 inci maddesinin yürürlükten kaldırılması öngörülmüştür.

Geçici Madde 1- Madde ile, bu Kanun ile yürürlükten kaldırılan 6747 sayılı Şeker Kanununa göre yurt içinde şeker fabrikası kurup işletmek üzere Bakanlar Kurulundan izin alan, ancak henüz üretime geçmeyen gerçek ve tüzel kişilerin, kota sistemi nedeniyle doğabilecek muhtemel mağduriyetlerinin önlenmesi amacıyla kota haklarının 3 yıl süre ile saklı tutularak, bu kişilere üretim ve pazar garantisi verilmesi öngörülmüştür.

Geçici Madde 2- Madde ile, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonraki ilk kota tespitine esas pazarlama yılının belirlenmesi için Kurula yetki verilmiştir.

Geçici Madde 3- Madde ile, uygulamada doğabilecek sorunların önlenmesi için yeni kurumsal yapının en kısa zamanda tesisini sağlamak amacıyla Şeker Kurulunun bir ay içerisinde oluşturulması öngörülmüştür.

Geçici Madde 4- Madde ile, Kurul ve Sekreteryaya oluşturuluncaya kadar bu Kanunda öngörülen iş ve işlemlerin kesintiye uğratılmaması amacıyla, söz konusu çalışmaların Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. Genel Müdürlüğü tarafından yürütülmesi öngörülmüştür.

Geçici Madde 5- Madde ile, ilk pazarlama yılı başında stoklarında şeker bulunduran şirketlerin talep etmeleri halinde, şeker stoklarının tamamı veya bir kısmının bir sonraki pazarlama yılının A kotasından düşülmeyerek C şekerı kapsamına alınması öngörölmüşdür. Bununla, ilk pazarlama yılı başında kota dağıtımında sorun yaşanmaması amaçlanmıştır.

Madde 14- Yürürlük maddesidir.

Madde 15- Yürütme maddesidir.

ŞEKER KANUNU TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç ve Tanımlar

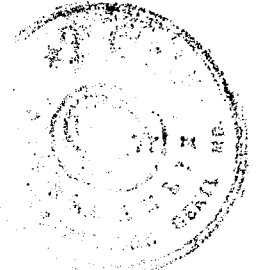
Amaç

Madde 1- Bu Kanunun amacı, yurt içi talebin yurt içi üretimle karşılanmasına yönelik olarak Türkiye'de şeker rejimini, şeker üretimindeki usul ve esaslar ile fiyatlandırma, pazarlama şart ve yöntemlerini düzenlemektir.

Tanımlar

Madde 2 - Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Bakanlık : Sanayi ve Ticaret Bakanlığını,
- b) Müsteşarlık : Dış Ticaret Müsteşarlığını,
- c) Kurum : Şeker Kurumunu,
- d) Kurul : Şeker Kurulunu,
- e) Şeker: Beyaz şeker (standart, rafine küp ve kristal şeker), yarı beyaz şeker, rafine şeker, ham şeker ve kahverengi şeker olarak sınıflandırılan, pancar veya kamıştan üretilen kristallendirilmiş sakaroz ile nişasta kökenli izoglukoz, likid ya da kurutulmuş halde glukoz şurubu, sakaroz veya invert şeker veya her ikisinin karışımının suda çözünmesinden meydana gelen şeker çözeltisi ve invert şeker şurubu ile inülin şurubunu,
- f) Pazarlama yılı : 1 Eylül ile 31 Ağustos tarihleri arasındaki dönemi,
- g) A kotası : Yurt içi talebe göre üretilen ve pazarlama yılı içinde iç pazara verilebilen şeker miktarını,
- h) B kotası : A kotasının belli bir oranına tekabül eden ve güvenlik payı için bulundurulmak üzere üretilen şeker miktarını,
- ı) C şeker : A ve B kotaları dışında üretilen ve yurt içinde pazarlanamayan şeker ile işlenmek üzere ihraç kaydıyla temin edilen ham ve beyaz şeker,
- j) Şeker fabrikası : Şeker girdi olarak kullanan işletmeler hariç olmak üzere (e) bendinde tanımlanan ürünler ile ham şeker işleyerek şeker üreten işletmeyi,
- k) Şirket : Bir veya birden fazla sayıda şeker fabrikasını bünyesinde bulunduran ve/veya işleten tüzel kişiliği,
- l) Hammadde : Şeker üretiminde kullanılan ana girdiyi,

m) İşlenmiş ürün : İşleme suretiyle şekeri girdi olarak bünyesine alan mamul maddeyi,

n) İmalatçı-ihracatçı : İşlenmiş ürünü üreten ve ihraç eden firmayı,

o) Depolama primi : Şekerin üreticiden tüketiciye istikrarlı bir fiyat ile düzenli olarak ulaşmasını sağlamak üzere depolama masraflarını karşılamak için yapılacak ödemeleri,

p) Depolama kesintisi : Şekerin üreticiden tüketiciye istikrarlı bir fiyat ile düzenli olarak ulaşmasını sağlamak üzere satış zamanlarından kaynaklanan tüm masrafları dengelemek amacıyla şeker satış miktarları üzerinden yapılacak kesintileri,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kota ve Fiyat Tespiti ile Şeker Ticareti

Kotalar ve kotaların tespiti

Madde 3 – Şeker üretimi ve arzında istikrarı sağlamak amacıyla pazarlanacak şeker miktarı, her yıl sakaroz kökenli ve diğer şekerler için ayrı ayrı olmak üzere şeker kategorilerine göre, gerektiğinde dönemsel olarak kotalar ile belirlenir.

Sakaroz kökenli şekerler dışındaki depolanabilir nitelikte olmayan diğer şekerler için B kotası belirlenmez.

Şirketlerin A ve B kotaları her yıl en geç 30 Haziran tarihine kadar, yurt içi şeker talebi ile fabrikaların işleme ve şeker üretim kapasiteleri göz önünde bulundurularak Kurul tarafından beşer yıllık dönemler için tespit edilir.

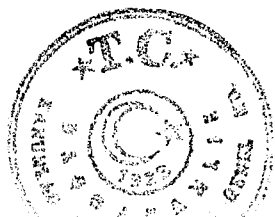
Kotalar, fabrikaların üretim süreleri ile son üç yıllık ortalama fiili günlük işleme kapasiteleri ve/veya üretim miktarları ve randımanları esas alınmak suretiyle hesaplanır. İlk kez üretime geçecek ve üç yaştan altındaki şeker fabrikaları için kota belirlenmesinde nominal üretim verileri esas alınır.

Yeni fabrika kurulabilmesi ve/veya mevcut fabrikaların kapasitelerini artırabilmeleri için kota temin etmeleri zorunludur. Şirketlere yeni kota tahsisine Kurul yetkilidir.

Kota iptal ve transferleri

Madde 4 - Şirketler haklı bir sebebe dayanmadan iki yıl üst üste kendilerine tahsis edilen kotalardan % 90'ın altında arz sağladıkları takdirde, kota ile arz arasındaki fark kadar kota haklarını Kurulca belirlenecek süre için kaybederler. Şirketler bu süre içinde kaybettikleri kota hakkına karşılık yeni kota sağlayamazlar.

Şirketlere tahsis edilen kotalar, Kurul tarafından belirlenecek süre içinde kullanılmadığı takdirde iptal edilir.

Zorunlu hallerde pazarlama yılı içinde kotalar arası şeker transferi yapılır. A kotasının bir kısmı pazarlanamadığı takdirde, pazarlanamayan miktar gelecek yılın A kotasına aktarılır ve bir sonraki yılın A kotası aktarılan miktar kadar düşürülür veya cari pazarlama yılı içinde, şirketlerin talep etmesi durumunda ve Kurulca uygun bulunması halinde pazarlanamayan A kotasının tamamı veya bir kısmı, aynı pazarlama yılı içinde ihraç edilmek kaydıyla C şekerine aktarılabilir.

Şirketler yapacakları kapasite değişikliklerine göre ve/veya mücbir sebeplerin tespiti durumunda Kurul kararı ile bünyelerindeki fabrikalar arasında kota aktarımı yapabilirler.

Kotaların tespiti, tahsisi, iptali ve transferleri ile yeni kota tahsisine ilişkin hususlar ve uygulamaya ilişkin denetimler Bakanlık tarafından, Müsteşarlığın görüşü alınarak çıkarılacak yönetmelik ile düzenlenir.

Hammadde ve şeker fiyatları

Madde 5 – Şeker pancarı fiyatları her yıl, şeker fabrikası işleten gerçek ve tüzel kişiler ile üreticiler ve/veya temsilcileri arasında varılan mutabakata göre belirlenir. Buna ilişkin usul ve esaslar, Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Şeker üretiminde kullanılan diğer hammaddeler ise şirketler tarafından üreticiler ve/veya piyasadan temin edilir.

Şeker satış fiyatları, şeker fabrikası işleten gerçek ve tüzel kişiler tarafından serbestçe belirlenir.

Şeker ihracat ve ithalatı

Madde 6 – Dünya borsa fiyatları, iç fiyatlar, arz talep dengesi, spekülasyon etkileri ve diğer ilgili hususlar dikkate alınarak şeker ticaretinde yapılması istenen düzenlemeler konusunda Kurul, her yıl Müsteşarlığa görüş bildirir.

İmalatçı-ihracatçıların dahilinde işleme rejimi ve/veya benzer uygulamalar çerçevesinde hammadde veya yardımcı madde olarak kullandıkları yabancı menşeli şeker, C şeker kapsamında olup, doğrudan veya işlenmiş ürün olarak yurt içinde pazarlanamaz. Bu kapsamda ithal edilecek şeker için Kurul her yıl Müsteşarlığa görüş bildirir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Teşkilat

Şeker Kurumu

Madde 7 – Bu Kanun ve ilgili diğer mevzuatın uygulanmasını sağlamak, uygulamayı denetlemek ve sonuçlandırmak, Kanunda verilen yetkiler çerçevesinde düzenlemeler yapmak ve Kanunla verilen diğer görevleri yerine getirmek ve yetkileri kullanmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Şeker Kurumu kurulmuştur. Kurumun merkezi Ankara'dadır. Kurumun organları, Şeker Kurulu ve Sekreteryadır.

Şeker Kurulu

Madde 8 – Kurum, Şeker Kurulu tarafından yönetilir. Kurul, Kurumun karar organı niteliğinde olup, bu Kanun kapsamındaki konularda her türlü kararları almak ve uygulamak üzere, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Müsteşarının başkanlığında toplam 8 üyeden oluşur.

Kurul başkanı, Kurumun da başkanıdır. Kurumu, idare ve yargı mercilerinde ve üçüncü kişilere karşı başkan temsil eder. Başkan, gerektiğinde temsil yetkisini devredebilir.

Kurulda başkan dışında;

- a) Tarım ve Köyışleri Bakanlığından genel müdür düzeyinde 1 üye,
 - b) Müsteşarlıktan genel müdür düzeyinde 1 üye,
 - c) Sakaroz kökenli şeker üreten ve Türkiye’de sermayesi en fazla olan şirketten genel müdür düzeyinde 1 üye,
 - d) Pancar kooperatiflerinin oluşturdukları üst birlikten genel müdür veya yönetim kurulu üyesi düzeyinde 1 üye,
 - e) (c) bendinde belirtilen üye dışında, sakaroz kökenli ve nişasta kökenli şeker üreten şirketleri ayrı ayrı temsil etmek üzere genel müdür, başkan veya yönetim kurulu üyesi düzeyinde birer üye,
 - f) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinden başkan veya yönetim kurulu üyesi düzeyinde 1 üye,
- görev alır.

Kurul başkan ve üyelerine, Yüksek Planlama Kurulunca kamu iktisadi teşebbüsleri yönetim kurulu başkan ve üyeleri için belirlenen ücret ödenir.

Kurul üyeliği görevi; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Karamamede düzenlenen başka iş ve hizmet yasağının kapsamı dışındadır.

Kurulun başkan hariç, diğer üyeleri hukuk, iktisat, mühendislik, işletme, uluslararası ilişkiler, kamu yönetimi veya maliye dallarında yurt içi ya da yurt dışında en az dört yıllık yüksek öğrenim görmüş, mesleki açıdan yeterli bilgi ve deneyime sahip bulunan kişiler arasından seçilir. Üyelerde ayrıca, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) fıkrasının (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı bentlerinde belirtilen şartlar aranır.

Kurul üyelerinin görev süresi 3 yıldır. Kurul üyeleri, ilgili kuruluşların teklifi üzerine Bakanlık tarafından atanır. Kurula atanan üyelerin, temsil ettikleri kuruluşlardaki görevlerinden ayrılmaları halinde üyelikleri sona erer. Bu nedenle veya

diğer herhangi bir nedenle üyelikleri sona erenlerin yerlerine ilgili kuruluş tarafından en geç 2 ay içinde yeni bir üye seçilir ve bu maddede belirtilen usule göre atamaları yapılır. Bu şekilde atananlar, yerine atandıkları üyelerin sürelerini tamamlar.

Kurul, başkanın daveti üzerine ayda bir defadan az olmamak üzere üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır. Kurul, başkanın daveti veya en az 3 üyenin yazılı isteği ve üye tam sayısının salt çoğunluğu ile olağanüstü toplantı yapabilir.

Kurul, kararlarını en az 5 üyenin aynı yöndeki oyu ile alır. Kurul üyeleri çekimser oy kullanamazlar.

Toplantı kararları ilgililere Kurum tarafından duyurulur.

Kurulun görev ve yetkileri ile denetimi

Madde 9- Kurulun görev ve yetkileri şunlardır:

- a) A ve B kotalarının tespiti, iptal ve transferleri hakkında kararlar alır ve uygular.
- b) Kurum harcamalarında kullanılmak üzere, şirketlerin üretim durumlarına göre araştırma geliştirme faaliyetlerine ve idari giderlere katılım paylarını belirler, bu konuda karar alır ve uygular.
- c) Şeker için, depolama kesintisinin yapılıp yapılmaması, prim ödenip ödenmemesi hususunda karar alır ve uygular. Yurt içi üretim ve pazar işleyişlerinde bu Kanunun amaçlarına uygun olarak düzenleme yapmaya, depolama kesintisi almaya, depolama prim miktarlarını tayin, sarf ve mahsuba ilişkin kararlar alır.
- d) İç fiyat, arz talep dengesi ve spekülasyon etkileri dikkate alarak şeker ticaretinde yapılması istenen düzenlemeler konusundaki görüşlerini her yıl Müsteşarlığa bildirir.
- e) Bu Kanunda öngörülen idari para cezalarını uygular.
- f) Sektörle ilgili araştırma geliştirme faaliyetlerini yönlendirerek organizasyonu sağlar ve gerekli olduğu hallerde kaynak tahsis eder.
- g) Bu Kanunun kendisine verdiği görevleri yerine getirirken, gerekli gördüğü her türlü bilgiyi, kamu kurum ve kuruluşları ile piyasada mal veya hizmet üreten, pazarlayan, satan gerçek ve tüzel kişilerle, bunların her türlü birliklerinden isteyebilir. Kurul tarafından istenen bilgiler, talep edilen süre dahilinde ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından Kurula verilir.
- h) Şirket ve bünyesindeki fabrikalarda, görevleri ile ilgili konularda araştırma ve denetimde bulunabilir, bu amaçla gerektiğinde ilgili kurum, kuruluş ve kişilerden yararlanabilir.
- ı) Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketinin işletme birimlerinin, bağlı ortaklık ve iştiraklerindeki paylarının satışı, kiralanması ve işletme hakkının devrine

ilişkin işlemlerin usul ve esaslarının belirlenmesi ve yürütülmesi hususlarındaki görüşlerini Özelleştirme İdaresi Başkanlığına bildirir.

j) Bu Kanunun amaçlarına uygun olarak sektörle ilgili diğer hususlarda kararlar alır ve uygular.

Kurul üyeleri, Kurumun para, para hükmündeki evrak, senet ve diğer mevcutlarına karşı işledikleri suçlar ile bilanço, tutanak, rapor ve benzeri her türlü belge ve defterler üzerinde işledikleri suçlardan dolayı Devlet memuru sayılırlar ve haklarında 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 2 nci Kitabının 3 ve 6 ncı Bablarındaki hükümler uygulanır.

Kurul üyelerinin, görevlerini yaptıkları sırada öğrendikleri gizli bilgileri açıklamaları halinde, haklarında 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 229 uncu maddesi hükmü uygulanır. Ayrıca Kuruldaki görevlerine son verilir ve bu kişiler Kurul üyeliğine tekrar seçilemezler.

Kuruma ait gelirler milli bankalardan birinde açılacak bir hesapta toplanır. Bu hesaptan Kurul, bu Kanunun amaçlarına uygun olarak harcama yapmaya yetkilidir.

Kurum, Bakanlık tarafından denetlenir.

Sekretarya

Madde 10 – Kurum hizmetlerinin gerektirdiği görevler, Sekretarya tarafından yürütülür. Sekretarya personeli 1475 sayılı İş Kanunu hükümlerine göre istihdam edilir.

İhtiyaca uygun işçi kadrolarının ihdas ve iptali, Kurumun teklifi ve Hazine Müsteşarlığının görüşü üzerine Devlet Personel Başkanlığınca yapılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ceza Hükümleri

İdari para cezaları

Madde 11 – B kotası şeker bulundurmeyen veya Kurul kararı dışında satan ya da bedelsiz devreden gerçek ve tüzel kişiler hakkında, bulundurmadığı veya elinden çıkardığı şeker miktarının, tespitin yapıldığı tarihteki fabrika satış fiyatı üzerinden hesaplanacak tutar kadar Kurulca idari para cezası uygulanır.

C şekerini Kurul kararı dışında iç piyasada satan veya bedelsiz devredenler hakkında birinci fıkrada öngörülen cezalar uygulanır.

İdari para cezalarının verilmesini gerektiren fiillerin tekrarı halinde verilecek para cezası, önceki ceza tutarının iki katı olarak uygulanır.

İdari para cezaları 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir.

İdari para cezalarına karşı tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içerisinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebilir. Yapılacak itirazlar idari para cezalarının yerine getirilmesini durdurmaz.

Kesinleşen idari para cezalarının tahsilinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yönetmelikler

Madde 12 – Kurumun yönetim ve temsili, Kurulun çalışma usul ve esasları ile Sekreteryanın çalışma usul ve esasları, depolama kesinti ve primi ile ilgili düzenlemeler ve diğer hususlar, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren 4 ay içinde Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmeliklerle belirlenir.

Yürürlükten kaldırılan mevzuat

Madde 13- 22/6/1956 tarihli ve 6747 sayılı Şeker Kanunu ile 10/9/1960 tarihli ve 79 sayılı Milli Korunma Suçlarının Affına, Milli Korunma Teşkilat, Sermaye ve Fon Hesaplarının Tasfiyesine ve Bazı Hükümler İhdasına Dair Kanunun 8 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1 - 6747 sayılı Şeker Kanununa uygun olarak yurt içinde şeker fabrikası kurup işletmek üzere Bakanlar Kurulundan izin alan, ancak henüz üretime geçmeyen gerçek ve tüzel kişilerin kota hakkı saklıdır. Bu hak, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 3 yıl süre ile geçerlidir. Bu süre içinde kota, hak sahibince başkasına devredilemez.

Geçici Madde 2- İlk kotalar, Kurulun, hammadde ekim dönemini dikkate alarak uygun göreceği pazarlama yılı baz kabul edilerek belirlenir.

Geçici Madde 3 - Kurul, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir ay içinde oluşturulur.

Geçici Madde 4 – Kurul ve Sekreteryanın oluşumu tamamlanıncaya kadar bu Kanunda belirtilen iş ve işlemler Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketi Genel Müdürlüğü tarafından yürütülür.

Geçici Madde 5 - Kurulca belirlenecek ilk pazarlama yılı başında stokunda şeker bulunduran şirketlerin talep etmeleri halinde şeker stoklarının tamamı veya bir kısmı Kurul kararı ile C şekerine kapsamına alınır.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR ve KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/134

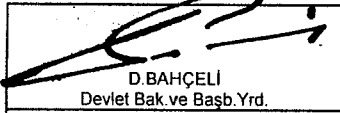
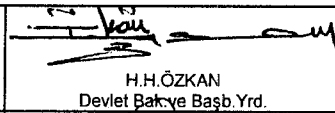
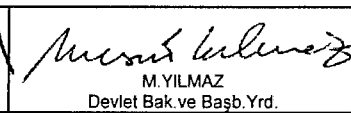
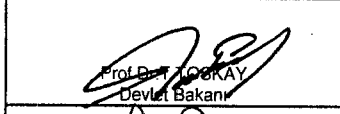
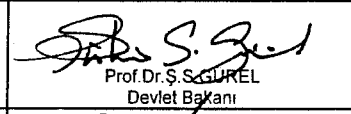
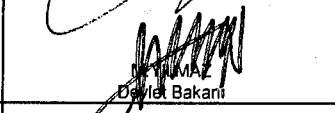
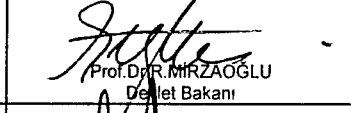
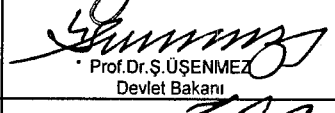
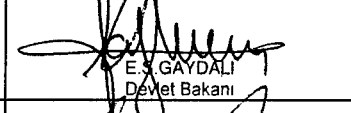
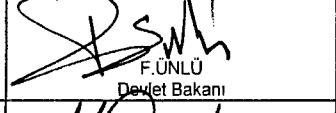
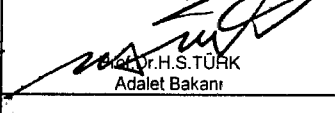
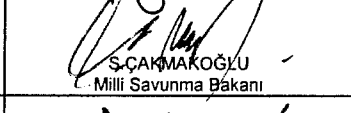
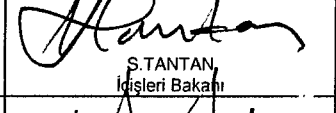
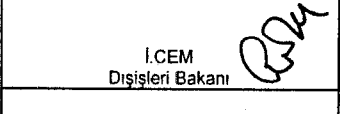
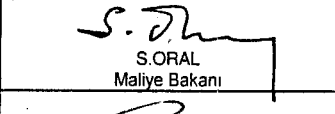
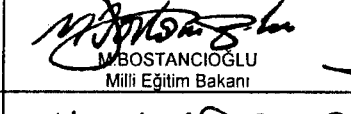
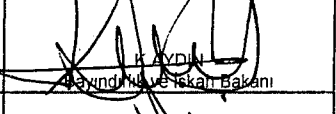
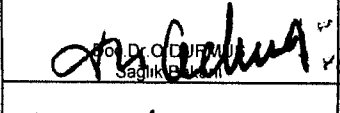
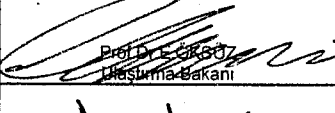
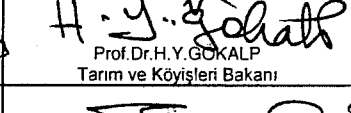
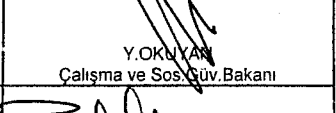
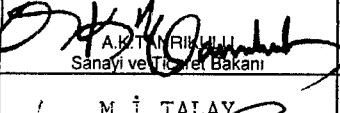
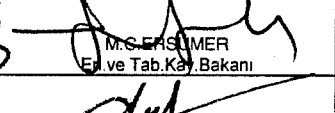
Yürürlük

Madde 14- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 15- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Bülent Ecevit
BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

 D. BAHÇELİ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 H.H. ÖZKAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. YILMAZ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 F. BAL Devlet Bakanı
 Y. YALOVA Devlet Bakanı	 M. KECEÇİLER Devlet Bakanı	 Prof. Dr. Ş. S. GÜREL Devlet Bakanı	 F. BAL Devlet Bakanı
 H. GEMİCİ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. Ş. ÜŞENMEZ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. R. MIRZAOĞLU Devlet Bakanı	 R. K. YÜCELEN Devlet Bakanı
 S. ÜŞENMEZ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. H. S. TÜRK Adalet Bakanı	 S. ÇAKMAKÇI Milli Savunma Bakanı	 S. TANTAN İçişleri Bakanı
 İ. CEM Dışişleri Bakanı	 S. ORAL Maliye Bakanı	 M. BOSTANCI Milli Eğitim Bakanı	 Y. OKUYAN Çalışma ve Sos. Güven. Bakanı
 Prof. Dr. H. Y. GÖKALP Sağlık Bakanı	 Prof. Dr. E. ÇAKIR Ulaştırma Bakanı	 H. Y. GÖKALP Tarım ve Köy İşleri Bakanı	 Y. OKUYAN Çalışma ve Sos. Güven. Bakanı
 A. K. T. N. R. İ. M. H. İ. L. I. Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. S. ERGİNER Evl. ve Tab. Kay. Bakanı	 M. İ. TALAY Kültür Bakanı	 E. M. M. C. U. Turizm Bakanı
 M. İ. TALAY Devlet Bakanı	 F. AY. EKİN Devlet Bakanı		